

THE MORNING STAR.

Vol. 59.

Jaffna, Thursday 13th of April. 1899.

No. 8

RIGHTOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE.

RECEIPT FOR THE MORNING STAR.

Manaar	Dr. N. L. Joshua	2.00
Bangom	Mr. T. P. Chinnappapilly	2.00
Tellipally	Rev. E. P. Holton Messrs. S. K. Jesuthasar, Selliah Levis, Daniel Sapper, the Training School, the English School, Vyrampattu, C. Winslow	9.00
Madras	Mr. L. C. Williams B.A.	2.0
	98	
Batticaloa	Rev. J. West	2.00
Gampola	A. P. Sinniah	1.25
Madras	L. C. Williams B.A. for (97 & 98)	4.00
Delft	Mr. V. Aiampillay	4.00

THE CEYLON STEAMSHIP Co. Ltd.

The Company's Steamer "Lady Gordon" is appointed to sail from Kankasanturai for Colombo via Pt. Pedro on noon of the following dates—
April 7th and 21st

The ss. Lady Havelock is appointed to sail from Kankasanturai for Colombo via Paumotu on the evening of the following dates—
April 7th, 15th, and May 2nd

W. MATHER & SON, Agents

POST OFFICE NOTICE.

Applications for the post of Supervisor of Mail between A.) Mannar and Vavonia and (B.) Mannar and Mullavai will be received at the General Post Office up to the 30th March. Security required Rs. 250. Salary Rs. 20 a month. Applications should be addressed to the Postmaster General. C. E. D. Pennycuik.

NOTICE.

M. Samshen has much pleasure in informing the public that he has just received a large, varied and carefully selected supply of Goods intended to meet all local requirements, which, in quality are so unequalled and in price so moderate as to combine the recommendations of cheapness and excellence, to meet the approbation of his patrons and the public at large.

Special attention is invited to the varied and elegant display of the following lines of goods—
Millinery, Fancy Goods, Haberdashery, Oilman Stores, Glass-ware, Stationery, Crockery, Cutlery, Toys, Patent Medicines, Toilet Requisites, &c. &c. &c.
Mainstreet Jaffna

March 1899

OODOOVILLE GIRLS BOARDING SCHOOL.

The Girls Boarding School and the English School for Girls at Oodooville will re-open on Tuesday the 12th of April.

The examination of candidates for the new class will be held on the same date, commencing at 9 o'clock a.m.
T. B. Scott
Mar. 29, 1899
(Manager)

THE JAFFNA COMMERCIAL CORPORATION LIMITED.

Bankers and Commission Agents

The company opens current accounts with sums of not less than Rs. 100.00 and interest allowed at 2 per cent per annum on minimum monthly balances of Rs. 500.00 and upwards. Fixed deposits received for 3, 6 and 12 months and interest allowed at 3, 5 and 6 per cent per annum respectively.

Remittances both by Wire and Draft made to and from Colombo Colombo Bankers-National Bank of India Ltd.

Cheques and Foreign drafts and bills of exchange on the Colombo Banks cashed.

For sale at the Store Department
Grey shirtings, Mulls, Jaconettes, Chintz of different kinds, Umbrellas, Hosiery, Boots, Shoes and Harness, Waterbury watches, Printing paper, Swans Fountain Pens &c. &c.

WILLIAM MATHER,
Managing Director

FOR SALE
Second Hand Bicycle in good running order
Apply to the Mission Bungalow Manepay
Value Rupees 100 only.
T. B. Scott.

Local & General.

Mr. William Griffith. Many will remember Rev. E. Griffith M.A., who was for some time a missionary of the U. M. S. at Nellore and who finally died there. His son William went to America and joined the army in order to get active service. A fortnight ago he passed through Colombo on his way to the Philippines where his regiment will be stationed for two or three years. Many of his friends will join in wishing him success in his career as a soldier.

Sereudib. The steam launch "Prompt" which has been patrolling our sea coast in the north has returned to Colombo and the new Revenue Cutter "Sereudib" takes her place.

American Soldier drowned. While some of the soldiers on board the U.S. transport "Sheridan" were bathing in Colombo harbour one of their number was seized with a cramp and sank immediately. His body was not recovered until the next day. The "Sheridan" is conveying troops to the Philippines.

The Hindu Organ and Public Health. We quote from the *Organ* of March 29th:—"Although more than half the number of the population has been during the last few months, attacked with fever, and although great distress prevailed among the poorer classes, and mortality in large number of cases was due to want of proper medical aid, the authorities have done nothing to mitigate the suffering of the people by affording proper medical assistance, beyond what could be secured in outlying hospitals and dispensaries. In answer to a question by the Tamil member at a recent sitting of the Legislative Council the Colonial Secretary is reported to have said that quinine was freely distributed among the patients through the headmen. But we know as a matter of fact that in several places that we know of no distribution of quinine has ever taken place. Seeing that this District has of late become a hot bed of fever during the winter and dewy seasons, and that the present outbreak was the severest ever known here, we hope the Govt. will appoint a commission to inquire into its causes and recommend measures to prevent its recurrence in future years."

Missionaries. Rev. G. J. Trimmer and Rev. H. Horsley with their families have gone to the Central Province for a few weeks of rest and change. Miss. Beauchamp of Pt. Pedro, and Miss Hopfengartner of Chundickully have gone to Novera Eliya, and Misses Stevenson and Ireson are up country on some estate. Rev. T. A. Elmer of the Jaffna College is on a bicycling tour in the Central Province.

Weather. It has been very hot part of the time and there has been a great deal of lightning and thunder. Frequent showers here and there in the peninsula have cooled the air considerably. In fact we do not remember of having had such a wet April in the past 20 years. It looks as if the Little Monsoon had really set in. Fever is abating but malarial fever is prevalent in some localities.

Jaffna P. N. S. Hospital. The Dispensary rooms have been vacated, the house repairs to be done to the buildings. The business of the hospital is done both in the Committee room and in the lying-in ward buildings. Dr. Wm. Paul has gone to Colombo on leave for the wedding of his son Dr. Clebham Paul, which has been arranged to take place on the 12th inst.

Struck by Lightning. On Sunday last the 8th inst. four persons at Chintapora were struck by lightning two being killed and the other two dying subsequently. The poor victims took shelter from the rain in a small hut which was in an open field.

Personal items. The Hon'ble Lionel F. Lee arrived on the 7th inst. by steamer accompanied by his clerk to inspect Court records in connection with his work as the Treasurer of the Island. He expects to return by coach on Friday the 14th inst.

The Government Agent Mr. Ievers returned to the residency on Thursday the 6th inst. and he will again leave Jaffna for Mannar on the 13th inst. and remain out of Jaffna for about a month visiting the Vavonia District and proceeding to Colombo.

Shroff Ramalingam was found guilty of criminal misappropriation and breach of trust on trial before a special Jury, and sentenced to undergo five years rigorous imprisonment.

The sad death of Mr. Kanagasapai, father-in-law of Mr. Adv. Kanagasapai, was reported on the 29th ultimo, and Mr. Chinndurai of "Durai & Co" died on the 10th inst. of rheumatism.

Mr. Ponnampalam, Udair of Kankasanturai, has been appointed as the Manager of Karac, Division, and Mr. Sandikusaram to the Division of Ponnar.

Personal. Rev. William Joseph of the Jaffna College has gone to Colombo for part of his holidays.

Mr. Chelliah Cooke and family have been spending a fortnight at Pt. Pedro.

Mr. Levi Asbury, second son of the late B. O. D. Asbury Esq. is home on two months leave. We understand he is taking to himself a wife before returning to his post at Colombo.

C. M. S. Centenary. Last week Tuesday appropriate services were held at Nellore, morning and afternoon. The church was crowded to its utmost capacity. Besides a thanksgiving sermon and addresses by the clergy and

one or two of the principal laymen of the C. M. S. remarks were made by pastors of other denominations. Breakfast was provided for all and the day passed off very pleasantly.

Yesterday, Tamil New Year's, the centenary exercises were held at St. John's, Chundickully, and tomorrow Palfai is to have its celebration. We believe a large amount of money was subscribed in these three parishes which goes to England.

Murder at Karadive. In a row which took place at the festival of a temple, a man was fatally wounded with a knife, who died a few days after the assault in the Jaffna P. N. S. Hospital. Proceedings for murder are taken against the alleged assailant who is in custody.

Tamil New Year. Owing to the Tamil New Year celebrations on Wednesday, the *Star* has been unavoidably delayed.

Auxiliary Bible Society. This society held its semi-annual meeting at Manepay last week Monday. The three papers read on the subjects of the moonlight meetings to be held this year were all pronounced good and according to our custom we give in full one of the papers. The substance of these papers will be printed in Tamil in Tamil form.

Cambridge Locals. The results are out—a long list of names who have satisfied the examiners. A fair percentage are girls. Royal, St. Thomas, and St. John's Colleges seem to have the larger number of successful candidates.

Homiletic Magazine. The first number of this new magazine in Tamil has reached us and if it is any fair indication of future numbers, we think our preachers and catechists would do well to subscribe. The articles are by missionaries and others from several denominations and are on such subjects as the following:—

"The Preachers' union, message, and aim," "Vernacular preaching, its language and style," "The Tamil scriptures," "Lessons on the life of our Lord," &c. &c. It is published by the Indian mission at Nagore and cost 25 cents a year besides postage. If 10 copies are sent to one address the postage per copy would not be more than 5 cents a year. We heartily recommend this magazine to all Christian workers.

Rev. J. P. Jones D.D. and British Rule in India. This well known missionary of the Madura mission has been writing an article to edit of the American magazines on British rule in India. He gives a very fair review of the question, his conclusion being that British rule in India has been a great blessing to that country.

GENERAL NOTES.

Curious Machines. Two of the most interesting automata now working within the limits of the United States are those used by the Government for counting and tying postal cards into small bundles. These machines were made in Connecticut; and the two are capable of counting five hundred thousand cards in ten hours, and wrapping and tying the same in packages of twenty-five each. In this operation the paper is pulled off a drum by two long "fingers" which come up from below; and another finger dips in a vat of manila, and applies itself to the wrapping paper in exactly the right spot. Other parts of the machine twist the paper around the packs of cards; and then a "thumb" presses over the spot where the manila is and the package is thrown upon a carry-belt ready for delivery.

American Hospital ship. The American hospital ship "Kaiser" passed through Colombo a fortnight ago. She is fitted up with machinery to enable her to go over 14 knots an hour on an average and has two steam launches eight boats and 4 life boats for accommodation in case of accident. Her operating room is well furnished with surgical instruments and appliances, even to possessing apparatus for taking X rays. The larger part of three decks is taken up with wards, and she can take over 300 patients at one time with perfect comfort. There are 8 lady nurses on board in addition to the staff of Doctors, Surgeons and male nurses.

Another Moon. The Astronomers have found another moon for Saturn. With its present number and its unique rings, it does seem as if this planet had its full share of secondary luminaries.

The Church Missionary Society. On the twelfth of April, 1799, in a room on the first floor of a house in the heart of London, unheeded by the busy world outside, twenty five men, clergymen, and laymen were sitting. They had met to carry out a great purpose which God had been laying upon their hearts, and when after prayer and earnest deliberation they left that room their purpose had been accomplished and the Church Missionary Society had been founded. The first resolution passed at this notable Meeting was that "it is the duty highly incumbent upon every Christian to endeavour to propagate the knowledge of the Gospel among the heathen," the second resolution affirmed the need of a new Society, the third formed it.

It is difficult for us now to realize the apparent hopelessness of the task that was then undertaken. Japan and China were then closed to Christianity. In India missionary work was forbidden by the English rulers. The interior of Africa was unexplored, and the countless islands of the Southern Seas had only just been thought of. But these were men of great faith, they expected great things from God, and attempted great things for God, and their faith has been abundantly honoured. We praise God today for what He did by the hand of those twenty-five men a hundred years ago.

தூதர் புத்தகம்.] யாழ்ப்பாணம், தஞ்சாவூர் ௨௭ சித்திரை மீ ௧௯௩௭ வியாழக்கிழமை. [சங்கமம், ௨]

**இலங்கைப் புதைக்கப்பற்
கொம்பனி (லிமிற்றேட்)**

“வேடி கோடன்” புகைக்கப்பல் பின்வரும்
தேதிகளில் காங்கேசன் துறையிலிருந்து பருத்
தித்தறைவழியாய் கொடும்புக்குப்போகவிரு
க்கின்றது. 1899 ஞா சித்திரை மீ 7 உ பகல்

“வேடிகவலக்” புனைக்கப்பல் பின்வருந்தேதிகளில்
காங்கேசன் துறையில் இருந்து பாம்பன் வழியாய் கொழு
ம்புக்குப்போகவிருக்கின்றது. சித்தி, டி 7 உ இரவு.

Wm MATHER, & SON. Agents.

யாழ்ப்பாண வியாபார
சமுதாயம்.

இச்சமுதாயத்திற் பின்னாற்சொல்லப்படுஞ்சாமான்
கள் புதிதாய் அழைக்கப்பட்டு இப்போ வற்பனவுக்கி
ருக்கின்றன.
பட்டுக்கேஸைகள்.
சரிகைக்கேஸைகள்.
பலதிறமானபடிக்கேஸைகள்.
சிற்பைகள்.

விவாக உபேப்புகேற்ற ரோசாப்பூ, வெள்ளைநிறங்களு
ள்ள பட்டுகள்,
நேர்த்தியான பலவித வேல்வேற்.
பலவிதமான கோடிமல், சலவைமல், காரிகன்.
மிசையும் நேர்த்தியான பலவகைச் "கீத்தை"ப்பிடவை
கள்.

வெள்ளை 'ஹூகிஸ்' சீலை,
தடைகள், சப்பாந்து, கால்மேசு, துதிரைஉப்ட
அச்செய்திரத்துக்கெடுத்த கடதாசி, மை,
எழுத்துமை, பேனை. பென்சில் Fountainபேனை
'காற்சட்டை, கோற்று'களுக்கெற்ற கன்னனாச்சீசீ

புத்தக விளம்பரம்.

இப்பத்திரிகைக்கு ஏறக்குறைய நூற்பது வருஷங்களாகத் தமிழ்ப்பத்திராதிபராயிருந்த காலத்திலேயே ஸ்ரீ மத். அ. சதாநிவம்பிள்ளை அவர்களால் (J. I. Arnold) இயற்றப்பட்டு நவமாய்ப் பிரசுரிக்கப்பட்ட பின்வரும் புத்தகங்கள் விநியோகிக்கு ஆயத்தமாயி-
க்கின்றன.

பஞ்சாத்தினம்	விலை சதம், உடு
ஞானவெண்பா	" கஉ
சுகமரணபீஷ்டம்	" சுடி
தபாந்தசெவு	" உ

முன் பிரசுரிக்கப்பட்டவற்றுள் இப்போது விற்க
படுவன.

பாவலர்சரித்திரதிபகம் விஸை,	ரூ.	ச.	தி0
நன்னெதிக்கதாசவிரகம் "	"	க	கஉ
குடும்பதருப்பணம் "	"	"	ரூ0
இல்லறநொண்டி "	"	"	ரூ0
கிர்த்தனாசங்கிரகம் "	"	"	உதி
வெள்ளையநாதி "	"	"	க0

இவற்றிற்குத் தபாற்செலவு முறையே 30-
உ-உ-உ-உ, பிரியமுள்ளோர் ஈராயமனுப்பிப்பெற்
க்கொள்க. S. T. Arnold,

Proctor, Manippay.

அறிவீக்தல்.

மட்டுக்கேழப்ப மன்னுநீர்ப்பந்தம் தோட்டைமுல்லைக்குப் பிறகு, த. சின்னத்தம்பி மட்டுக்கேழப்பைய்யா நான் ஒருமுறையாகவிரிவாகவும் ஆய்ந்துள்ள சட்டத்தின் கீழ் பிரிக்கக்கூடிய கட்டுக்கேழப்ப மூன்று கட்டங்களாகவேண்டுமென்று குறிமுறையாகவும் தமிழ்ப்பாளையலை வேலைக்காயத்தாரை நொதாக்கவேண்டுமென்றும் மேலதண்டியை தோஷபிழிபுலங்களை விண்ணப்பப்படுத்தலுமாவகத்தெவ்வெண்ணிலிருந்தேனென்பதற்பற்றி வித்தாராயத்த தருகிறேன்.
மட்டுக்கேழப்பம் பொ. த. சி. பெருங்கையா.
1899 பப். மீ 7௨

விளம்பரம்.

இத்தாலியிப்பது மீசாலைகுடி காத்திகேர்
 ஸத்யாவாசி நான் கொடிதரம்முகுடி வேலாபுரம்
 ல்லியாநாதர்பேருக்கு கடினக் ஐண்டு ரோ. கடலி
 ம் சதுசுசம் ஐண்டு ரோசகலிக்கும் எழுதினிகெ
 த்திருத்த வாக்கு முறிப்பத்தாங்கள் மீசாலைகுடி
 திகேசர் திதம்பரப்பின் வசத்திலிருந்து இந்ம
 ம் பற்றி நின்றுகேயோ இமந்துவிடப்பட்டது

பங்குனிமாதம் சூனம் திகதி }
இங்ஙனம் கா, கர்ணையா

உதயதாரைக -

கடிகாசம் (வடு) சித்திரை மீ ௧௩ உ.

தமிழை வளர்க்கும்வகையென்ன?

How to Improve Tamil Literature.

“பொருப்பிலே பிரந்தசென்னைப்பயிலினோடு
சகச்சத்திருப்பிலையிலும்” முற்க்கண்டவெழுத அடர்ச்சு
என்றுப் பரகணனாகும் யிகவுரு சன்மானிக்கப்பட்டு
புழம்புமட்டுறேயுமையிப்பப்பாணையாகவுத பிரந்த
லத்தியிலே மகலபேரநாதிப அன்னைப்பாதிபான வறு
கையிப்பாப் லீனெனதசையகத்து தாமதநினைவுக்கு
தவிட்டபெனது பயித்தியுமண காரியம். ஆ
தனத்தேதபாணமென்மத்தொழையுமயிருக்குநில
புருத்தினசெ தயிப்பிப்பாணமனைக்குச் சந்தேகநி
யிந்ததைச் சொல்லுகின்றன. பாழப்பாணத்திலே
தபாணமயிருக்கு தயிப்பச்சங்குமெ சென்னையகநி
யுதபாணக்கு திராவிடயினமும் தயிழாபாப் பிறந்து
தயிப்பிப்பாணமயினத்தியயாக்கிச்செல்லவாறு
தநாதிபயிப்பத்தபட வேண்டியுண்டவையம். அநுக்கா
தாரணமயிப்பத் தாந்தியுண்டவையம். துடிப்பு யிப்பா
யுயிபிரொழி சாந்தித் துந்தி, கண்குண்டதேதோடா
யிப்பிப்பமும் முழங்கிவரும் பங்கம்வருதயிப்பா
தயேக்கியிரோவாய், தேதபாணமும், சாந்தியபாணம்
பாணபாணமொன்றாம் அன்டப்பப்பிலேனே
ககத்தேதோடுருவன் செயும் முறுத்திக்கு மட்டுரு
வனகொடுதென் தநாதிபயவருக்கு கிறன்னிடுக
தேசம் சென்னைப்பையம், எம் பணை விரத்தியபடை
யம், ருதசாதிபா முன்னிப்பாணமயும், இன்னொரு
ராத ஒருதெளி சநாயுக்கிறிதி கையிப்பாபெருத
அல்லது தன் மணிவலுத்துக்குடா தானகெத்துக்கை
கறுதியென, இனாதிபனெனதொழியும், இனா தமக்கு
பொறுப்பும தாப்பம் புழப்பித்தின்துர், எம் முன்
றேயுமயிப் பார்த்துச் சந்திப்பா கண்க்க ஆதிதபாண
பொலவடிக்கெடுருவென் பவலகையமும் பீலி சநி
த்தி தகக்கத்திலேயே தட்டம், மெகித்தியாள் பவலகை
முன்னேறியவருதலொருபேதம்கூடதநாதிபாமுறும்
மவலகை ஆதயுணனவே அவனது எடுப்பித்தியும
வநாதிபனத்தியபயம். ஆகவாய் புது முறுத்திசநி
யெனயோர், கண்குண்டதேதோடு மறவலகைக் கறு
திருத்தியெனச் சந்தேகநவகையோறு துராய்க்கப்பா
த்தச் சரிவெனக் காணப்படுபவகையி யயகிசரிவ
கொள்குறவத்துக் கடைகையமிக்கென், “என்பொருத ய
ர்ப்பாய்க்கக்கேடுபெய் மட்டுருவன் மெய்ப்பொருத
காணப்பதில” என்று திருவள்ளுவரம்.

தமிழ்ப்பாணையுயிரித்தியையும்முடிய. யிரண்டிச
ரியங்கள் செய்பவர்களுக்கும். முதலாவது முன்
னநேர தமிழ்ப்பாணையிலெழுதப்பட்டிருக்கும் அல்லது
ன் ஐயத்திரிபுதற்குப்பல. இரண்டாவதுதான்செய்
ன் பற்பல துறைகளிலும்,தேற்றமான புதிய தாள்செய்
ண்டாகப்படுதல். இவ்விரண்டில்முதல் விஷயத்தை
ப்பற்றி சில குறிப்புக்கள் பிம்முதலாகத் திரிண்டாய்
வியுபத்த அறித சங்கியினால் கவனிப்போம்.

உத்தியோகஸ்தரர், கனவரர், தனவரர்களால் பல்வாறந் தமிழ்ப்புறங்களைச் சன்மரண்க்கப்படுவனவற்
யிசைந் கவனவிடமாணதாயிருக்கின்ற. இவருரு
சினர் அங்கிசைய பாகவகையெனத் தமிழிற் பாகவ
யாகச்சித் தம் மனவிட மகசன் யவருருருதெனப் பெரு
படிபுத்தியுருகின்ற. தமபின்னகன் தமிழிற் பெரு
நகனகனத்தாறுந் படிருகின்ற அறிவிலையபாகவ
கையப் படிருகும்படி யவருருகின்றன. தமிழ்பாறக
விடத் தாருகையென அறிபாகவயம் அவபத்தியு
பெருமயம் புருகும் நிறத்தருகையெனக் கூறுகின்ற
ர், அம்மப்படுகின்றது. கம்வாஸி ருத்தறம் படி
ப்பார்க்கையிற் திறந் தம்ப் பிடுகும் தன்மயங்கி
மாய்ப்படுவிரெனத் வாருகின்றது சினர் புறப்படுகி
ருதனர். அவருருருப்படிபுத்தியுற் பின்னகனின்
கனவகன் அர்க்காரப்படுபுடி புத்தியுருகி மாடு
வாஸிபொற் சிடுபுருகாதவருகையுருகின்றது. அரு
கின்றார். இத்தருகென் ஆரியப்படுகாததின் மகமம் வி
வருகும்? மதாசன் க்க கனவரத் திருருகப்படுக
கனம், புருககையியன், எட்டித்தருக, பத்தபு
புடி, பதிருகென்திருகென்கெனக் குருகப்படுவரு
கையுருக தாருகின், அருகென் அவருருருப் படுக
தத் தோற்றிப் தருகையுருக தாருகின் அவருரு
விடத் தாருகின் சருகையுருக திருப்பார்க்கையெ
ருகு தமிழ்ப்பாகவகையுருக தெரிமர். தோருகி
டு, பெரு, பெருகின், எல்லையுருக அன்வயபாக
காரார் கருகையுருகத் தோருகத் தமிழ் தாருகின்
மவர்க்குருகிக் கோருக தாருகின்ற தாருகின், அரு
கையுருகின் மருதம் பாகவகையுருகாலெனம்
பாகவகையிடு மருகியம் பின்புறி அருகையுருக தாரு
தம் பாகவகையிடு பெருபுத்தியுருகத் தாருகின்
கன், முருகாததன் தமிழ் விருதாருககோருக
யுருகோருகோடு, ஆரியத்தியுருகத் தாருகிடு விரு
கையுருகத் தாருகின்ற தாருகின் மருதம் பிடு

தற்போதையபக்கத்திலிருந்துதான்பெரும்பாலும், தமிழ்நாட்டிலுள்ளபக்கங்களில் ஆரியத்தையேமேற்கொள்ளவில்லையென்றுதான்வைத்துக்கொள்ளலாம். சாராம்சமானவர்களைத் தமிழ் ஆரியத்தை மேற்கொண்டிருக்கின்றனம், இருபாலுக்கூடும் மாராய்ந்துள்ளந்த கோலவெல் பண்டிதர் கூறுகின்றார். கி.பி. 1890-ம் ஆண்டு

ராமன் ஞானிகள் நிறைந்திருப்பதில் வேறொருப்பாஷையையும் தயிப்பாக்கையேதில்லையெனக் கூறலாம். அந்நாமக்காரர்கள் தயிப்பாக்கையெல்லாம் திறந்தபிற்பாடு அன்மாரக்ஞமும், அதிபாஷமும் நிறைந்தபாஷையெனக் கூறுதலெவ்வளவு மாயமும். அந்நிலைய பாஷையிற் சேரார், ஸ்பெண்டர், கேக்ஸ்பியார், மிஸ்தர், ஸ்கெடர் ஆதிகாரைக் காட்டிலும் தயிப்பாக்கையிற் றக்காரர், இங்கேகோவடிமன், திருத்தக்கத்தவன், சேக்ஸனார், கம்பன், கச்சியப்பன், பிலிஸ்புத்தர் ஆதிகாரையெய்திராய்க் காட்டுவோம். அந்நிலையப்பாஷையிற் போபு, கபூதான், கைபன், காலியி, உமோன், தென்னிசின் என்பவர்க்கெதிரும் தாயாமாயர். பட்டணத்தப்பின்ன, திருவள்ளூர், மானிக்கங்காசார், ஓட்டக்கத்தன், புகழ்மீது, அருண்விதிகாசாரியாராதியோம் நிறுத்தவோம். தந்தையருண் ஞானிகளோ, சமயாநல்களோ, சண்மாரக்கத்தனமார் நிறுத்தவோ, கற்புநல்களாக வர்ணிக்கிறப்பின்னப்பின்மய்க்கும் இலக்கியங்கோ, இவற்றைப் படித்திருப்பவியான அகராதிறுல்களோ இலக்கெல்லாம் தயிப்பில் மயித்தயினாக்குவோம். இவற்றைத் தருந், வலகய்யப் படித்தபிற்பாடு தயிப்பாக்கை கவுரவப்படுமயுபுதிய ஞானிகள் தயிப்பாக்கையி் அதுமாமகவுமேதவாகும்.

யாழ்ப்பாணம்

காலநிலை, — Weather.—சென்ற கிழமை துவக்க மாய் மார்ப்பாண்டமெங்கும் மந்தாரமும் மின்னொலி மழைமுகுமாயிருந்த தீவையாத்திலே மழையும் பெய்திருக்கின்றது. கொழும்பு கண்டையாகிய வில்லங்கியிலும் மழையும் மின்னல் மூழ்க்கல்களுள் காணப்படுகின்ற மையம் பருவப்பெயர்ச்சிக்கிரியி மாதாழல்களாரம் பிரதிவீட்டெனவேண்டி கூறலாம். ன்னிலே காய்ச்சலாகியதெய்களினனூற்றி விலங்கியே.

இடியுலம் - Fall of Thunderbolt. - சென்ற சனிக்கிழமை மத்தியானகு சுமார் பத்தேழு தம்பையர்கள் மண்ணிறைத்துக்கொண்டிருந்த பின் மறைந்ததற்குப்பின் கிணற்றுக்குட்கொடியுலமொடியும் பரம்பொடியும்பிடிக்கண்டு ஈரல்வாய்மேலிடயிறு ஓராளும்மேல்பெண்ணு முட்டையெய்தித்தந்தன. குறிக்கப்பட்டிருந்த மற்ற ஆணும் மறப்பெண்ணும் பரிசுக்கப்பட்டமேல் மணிதான். ஆண்களையுடைய மரித்தபயலின்மீது, புகியபயலின்மேல், ஓரளின் காதுமேல்பெண்ணுகிறதில் கொடி பிட்டுராமான் தாவிக்கொடியிலாவது ஓடியிருந்திருந்தமேல், அயாநாணியிலிருந்தபையாவது, இடியெய் மிழுந்தகாட்டி, ஓராயத்திலேயே மிகையெய்தப்பட்டபயலிருந்ததென்பதின், குடியில் சிம்பயாவய்திப்பெய்தப்பட்டிருந்ததேயன்றித் தருகியதென்பதின்மேல், கிணத்தினும், ஓரணியெழுந்தருளுத்தந்தயாவது இரு குண்களமத்தியில் காணப்பட்டனவாம். ஏரோ கண்களமத்தியில்பெய்து பார்த்தவருப்படியாவது காணப்பட்டபெய்தபெய்தின்மீன்பெய்த ஒருகணமெழுப்பெய்தினாம் கண்களத்தியாவாய்மேல்க்கு, ஒருகணம் கொடியுக்கலேசெய்தபின், இத்தொடராம்கொடியொருகணம், ஒரு கணம் கிணத்திப்புண்பு அதுவில்க் கொடிப்பெய்தினனென்க்கதின்னாம். தாவிக்கொடி கருப்பெய்தமேல் குறையியாயுண்பெய்தமேல் மறைவிட்டு பிணத்திலிட்பெய்தன்கள்களேயில்.

போர்மன் தம்மாள். — Late Mrs. Forman. — பண்டத்தரிப்பிலே யாமாமயிருந்த இம்மாதாயும் பெருத்திழைப்புகளால் ஏனப்பதையுஞ் சித்தித்த சென்ற நல்லாங்கத்தி மறுமல்குந்த சென்றன. இவ்வகையையாகும்பித்தி பிறந்தவையினும் சிவசாமையு வரையிலின்புர்பிக்கப்படுதரு பெண்டாயினவிற்கு கல்லிதத்த கிரித்தமதர தழுத்தி தம கேயகாலம் முறவிலும் தமது கிரியிற் ஒழுக்கத்தினாலும் உதாரமான கொடையாலு மருந்ததம் கிரித்தவாயாய் பதந்திர, டக்கர் மெகித்யாய் மயிலி இறுகியிற் றுத்தாரபு பத்திரி, இனாபந்தாரமெய் செயிரியிற் கல்லிதாராண மெய், போர்மன் விலாகருபெய்தன. இன்னாபந்தாரமக்களும் பெண்மணியு தர்லவையி விலாகம்முடித்தவாயிருந்தரும்களின்ருவரிலொருவர் சிவப்பிலும் மதாரன் கொணும் பிலும் கேயையிற் கிருந்தரும்களும், இம்மதார ஏதற்குறைய ஒன்றாமதாரமக்க காய்சல்வருத்தமகப்ப பெத்திருந்த கருகோஷத்தோடு உண்மையான மயிலி கையோடும்க கந்தருதரும் மரித்தார. 'பிரதேமம ஆராயின சுபித்தாரன் றாமுறையவையரித்கனம், வேறுபயின்னப்போதாரன் சுபத்தப்பட்டத.

ஆபத்துக்குத் தவி வைத்தியசாலை.—F. N. S. Hospital.—இவ் வைத்தியசாலையின் வைத்தியராகிய ப. டத்தர் போல் கொழும்பிலே தமதுமகன் டத்தர் எஸ். டி. போலுக்கும் மில். அரபு பதாங்குமிடையிலிருந்து பெறும்போதிற விவாதத்திற் சமூகமாயிருக்கும்படி கொழும்புசெல்வ அலறுநாயக கடமைகளையும் டில் பெறச்சாகிய மேல், பாடலென்ற பார்ச்சினைகள்.

ஆட்கள். — Personal. — ஈசுமனோக்கிச் சிலவா
ங்களாய் ஊரிகாட்டிற் போய்வதித்தவர்களாய் ஈ
னம். ஸ்தொத்ர வைத்தியரும் அம்மாவும் மானிப்பாய்
ஞ்ஞத் திரும்பித் தங். கடமைகளைக் கையேற் அருட்து

தொடர்புபுத்தகச்செரியில் வேலையாயிருக்கும் மெஸ்ஸியாவின் அன்பு சிலவாறு விவரிக்கப்படுகின்றன. மாண்புமிகு வந்திருக்கிறார். பிரம்மசரிம நீதித்துச் சஞ்சாரியாய் இருப்பவன். தமது தாய்மாமன் மெஸ்ஸியாவை ஸ்துதிக்கும் அவர்களின் கிரேட்டியுள்ளிருக்கிறார்.

SIN—ITS REMEDY.

[A paper read at the General Committee Meeting of the Jaffna Auxiliary Bible Society by Rev. James Carter, M. A.]

You have heard that you are sinners. And your conscience tells you the same thing. You may refuse to believe it, but you know that it is true. You have heard also that you are guilty, that you are subject to condemnation. And again your conscience tells you the same thing, though you may refuse to acknowledge it. You may say that you do not believe that there will be a judgment, but you know that there will and some times you are afraid to meet it. So the Bible proves its truth by showing you yourself. But it does not stop there. The Bible not only tells us about sin and about its guilt, but it shows us the remedy. In fact that is the chief thing the Bible does tell us. And that is what we need. It is no use being shown that we have fallen into a pit. What we need to learn is how we may be taken out of it. The Bible and the Bible only, shows us the way out. We cannot keep ourselves from sin. If you have tried at all, I am sure you will have found that you cannot. And we cannot save ourselves from condemnation. Even if we live a perfectly holy life for the future, it will not make up for the sins of the past. Penances will not save us. A man may swing himself on hooks, but you know it makes no real difference to the man himself. Pilgrimages will not save us. A man may go hundreds of miles and go on his hands and knees, but it does not change him. Offerings will not save us. No sacrifices nor religious ceremonies make any change; they leave the man just as sinful and just as guilty as before.

The Bible only tells us the true remedy for sin. How was the remedy made? No man could provide a remedy, and therefore Jesus Christ the Son of God Himself, became man, and died for us that we might live. "God so loved the world that He gave His only-begotten Son that whosoever believeth in Him should not perish but have eternal life." God does not say that we are to make ourselves worthy to come into His presence. He knows that we cannot and therefore He has provided a way by which we can come. We are sinners deserving nothing but condemnation, but Jesus Christ has taken our condemnation upon Himself so that we may be free. He was perfectly holy,—there was no sin at all in Him,—no punishment could come to Him because of Himself. He took our sins upon Himself and died for them so that we may live. "He did no sin, neither was guile found in His mouth. Who His own self bore our sins in His own body on the cross that we being dead to sin might live unto righteousness, by whose stripes we were healed." "Christ hath once suffered for sins the just for the unjust that He might bring us to God." Supposing some man had rebelled against the Queen and had been caught and put in prison. He would have nothing to expect but death. But suppose the Queen's son comes into the prison to him and says 'now you shall put on my clothes and I will put on your prison dress and be executed instead of you'; then the man might go free. That is something like what Jesus Christ has done for us. He took our sin and our condemnation upon Himself so that we might be ransomed. Such is the wonderful Redemption, God's remedy for sin, which the Bible proclaims.

And how shall we obtain this remedy for ourselves. We must repent and believe; we must first of all acknowledge that we are sinners. If the rebel said, when the Prince offered to take his place, that he had done no wrong and therefore did not need any one to take his place, then he would not be delivered. If we say that we have no sin we deceive ourselves and the truth is not in us, but if we confess our sins God is faithful and just to forgive us our sins and to cleanse us from all unrighteousness. We must be willing to be delivered from sin. If the rebel wished to remain an enemy to the Queen, then the Prince could not deliver him. And then we must believe God's Word, and we must trust in the Lord Jesus Christ. If I were falling down a well and a man stretched out his hand to save me, it would be no use merely knowing that he could save me. I must trust him and take hold of his hand. This is all that God requires. We are not worthy of His mercy or of His pardon and we cannot make ourselves so. Jesus Christ has taken our place so that we may be forgiven and so that we may be made worthy.

Why do we Christians believe that our sins are forgiven? First because we know that Jesus Christ died for us. And second because God who cannot lie has said so. We know that we do not deserve forgiveness, but we know also that God will most surely keep and perform His promise.

So the Bible teaches us how God has provided a remedy whereby we may be saved from the condemnation which our sins have deserved. But that is not all. It teaches us also how God has provided a remedy whereby we may be delivered from the sins themselves. Jesus Christ not only died for our sins many years ago, but He rose again from the dead and is living now to enable us to overcome sin. Jesus Christ not only bore the condemnation which our sins deserve, but He overcame the power of sin and He now lives to give us His own Righteousness. This is not a mere matter of opinion. We believe it not only because God has said it but because God has done it over and over again. Thousands of people who had been sinners have been made holy by Jesus Christ. Thousands have prayed to Jesus Christ in temptation and have been saved from sin. That is another reason why we Christians believe that our sins are forgiven. God promises to deliver us from sin and we know that He does deliver us, and therefore when God promises to forgive us we know that He does forgive us. There may be many faults still in us but that is because we do not fully trust Him. So far as we trust in Him, so far we know by experience that He does keep us from sin.

And now in conclusion do not refuse the good news which the Bible proclaims. When God offers you life do not choose death. When God offers you pardon do not choose condemnation. When God offers you deliverance from sin do not choose to continue in sin, for the wages of sin is death. To refuse to believe the Bible is to cut away, yourself, that which can alone save you. I remember near my home a man was once seen sitting on a bough of a tree with his face to the stem and sawing it off just in front of him. Very foolish of him to cut away his own support! But you will be just as foolish if you reject God's message. "Behold I have set before you this day life and death, the blessing and the curse, therefore choose life that ye may live."

ONE HUNDRED YEARS.

No. 4, 1829-1839.

(Contributed.)

The decade we now review was not one of great general advance. The average income for the last three years was only £ 75,000 and in 1839 it fell back to £ 71,000. This was a much lower rate of increase than in the preceding decade. The result was grave financial perplexity, which came to a serious crisis two years later. For the expenditure was growing fast, no less than 135 missionaries having been added to the roll in the decade, a number nearly equal to those of the whole thirty years preceding. New Missions had been undertaken in Abyssinia, Zululand, the West Indies, and Australia, none of which, however, lasted, but they cost men and money. Moreover the work in India and New Zealand was growing and demanding more missionaries and more grants, and a tentative Mission of Inquiry had been sent to China.

Among the missionaries of this period are William Oakley, well known to many in Ceylon, and John Thomas, father of the Rev. J. D. Thomas, who worked some years at Kandy and Colombo. Of the whole number sent out during the decade, 3 laboured over 50 years; 8 over 40 years; 15 over 30 years.

In 1834 the Earl of Chichester was elected President of the Society and held that office for 50 years and only missed the Anniversary meeting once the whole of that time. With regard to mission work, New Zealand had now become a fruitful field. Immediately after the baptism of the cannibal chief Taiwhanga mentioned in our last chapter, there was a manifest outpouring of the Holy Spirit. Many Maoris came to the missionaries in deep conviction of sin, classes and prayer meetings were arranged, scripture portions in the Maori language were eagerly purchased; hundreds learned to read, and all the tokens of real blessing which we have seen of late years in Uganda were to be seen then in New Zealand. Year by year the work extended over the country

until practically the whole nation had abandoned cannibalism and superstitious rites, and had come under Christian instruction. Charles Darwin, who visited New Zealand in H. M. S. Beagle in 1835, wrote, "The lesson of the missionary is the enchanter's wand." Bishop Broughton, the first and only "Bishop of Australia" (the title being altered to Sydney when the diocese was divided), went over at the Society's request to perform episcopal functions, and sent a long letter home, bearing high testimony to the reality of the work; Samuel Marsden himself paid his seventh visit to New Zealand in 1837—the year of Queen Victoria's accession—at the age of seventy-two. Bowed down by bodily infirmities, he was carried in a litter from station to station and wherever he went crowds of Maoris assembled to bid farewell to the benefactor of their race. He sailed back to Sydney after six months' absence, and on May 12, 1838, he entered into rest.

There was encouraging spiritual fruit also, though on a much smaller scale, in what was then the little "North West American Mission." David Jones and William Cochran had been patiently toiling at their remote and isolated post, on Red River—so isolated that its only communication with England was by the one annual ship that sailed every June to Hudson's Bay and came back again before the ice should close it in. In 1837 they had gathered a community of 600 baptised Christian Indians of the Cree and Soto tribes and a village had been built called the Indian Settlement to induce the wandering people to settle down and cultivate the ground.

India was at that time passing through great changes. Lord William Bentinck was Governor-General, and as he waged no war like some of his predecessors and successors, he was able to give all his attention to peaceful developments and reforms, and, backed by Charles Grant at home, he effected much that was good. With a stroke of the pen he abolished suttee (widow burning); and child murder, human sacrifices, the hook swinging torture, &c. were prohibited one after the other, in the teeth of vehement opposition from what may truly be called the Anti-Christian party among Anglo-Indians. It proved more difficult to abolish the Government patronage of idolatry such as military salutes in honour of idols and the like. The C. M. S. and other societies were continually protesting about it; but all was in vain until in 1837, the year of Queen Victoria's accession, the Commander in chief of the Madras Army, Sir Peregrine Maitland, resigned his high office rather than sign an order involving respect to an idol. That brave act won the victory. In North India interesting work was being done at Burdwan and Benares. But the most hopeful prospect was in the Krishnagar, or Nuddea district in rural Bengal. In 1838, there was an almost sudden movement which brought five hundred souls into the visible Church, and in the following year the number of adherents rose to 3000. Bishop Daniel Wilson went down and visited them and confirmed large numbers, and he wrote to England enthusiastic descriptions of the Pentecostal scenes he had witnessed. In later years this movement disappointed expectation. It did not extend, and many of the people were unsatisfactory. Still there, to this day, is the largest Christian Community in Bengal.

In South India the secession of Rhenius caused a sad schism in the Tinnevely Church. While in Travancore the attempt to reform the Syrian Church was finally abandoned.

Thus through cloud and sunshine the C. M. S. carried on its work during the fourth decade of its existence.

FOREIGN NEWS.

Britain. On the 30th March a channel steamer struck on the rocks and sank in a few minutes. Over 30 lives were lost.

Samoa. Great Britain, Germany and the United States have come to an agreement on the Samoan question tho it has not transpired what this agreement is beyond the fact that all difficulties have been adjusted.

Turkey. There is trouble on the Turkish and Bulgarian frontier. A skirmish resulted in several men being killed and wounded.

Russia. The famine in Russia is terrible. It is said that in one district alone 71,000 persons are in a starving and destitute condition.

India. The plague is increasing at Calcutta. On the 4th inst there were 31 deaths from plague and 24 suspicious deaths.

It is very bad in Bombay but does not increase in the Madras Presidency.

Printed at the Press of Strong and Ashby Mantpaya Published by A. C. Mission and Thamyah Strong Cooke